

هلمشهری

زرد استوار

آبی امیدوار

فرمز شگدار

بهرورز رسایلی هفته اول لیگ بیست و سوم فوتبال ایران تحت تأثیر ناامادگی ورزشگاه آزادی، بحث‌های کشتار و همیشگی داوری و نیز چمن‌های نامرغوب برگزار شده و به پایان رسید. اگر از اینها که انگار بخشی از تار و پود فوتبال ایران شده‌اند بگذریم، می‌رسیم به عملکرد مدعیان قهرمانی؛ جایی که سپاهان به شدت مقتدر نشان داد، تراکتور ناامید کننده بود، پرسپولیس به سختی برد و استقلال همه را غافلگیر کرد.

زرد قناری همه می‌دانستند که سپاهان این فصل مدعی اول کسب عنوان قهرمانی خواهد بود؛ تیمی که فصل گذشته شاید جام را با اشتباه عجیب امید نورا فتن در آفسایدگیری در برابر ملوان باخت. سپاهان برای موفقیت همه چیز دارد؛ انبوهی از ستاره‌های ریز و درشت، حمایت کامل در مسابقات خانگی، تمکن مالی و پرداخت ب موقعی دستمزدها و البته کادرفنی بادانسی که پارسال «مشق» کرد و حالا «متجان» پس می‌دهد. فرقه دشوار آنها در هفته اول غافلگیر کننده بود اما تلایی پوشان تراکتور مدعی را راحت‌تر از حد تصور شکست دادند. وقتی پاکو خمز اسپانیایی در پایان بازی به صراحت می‌گوید: «در حد حرف نبودیم»، تکلیف حتی برای آنها هم که مسابقه را ندیدند هم روشن است. بگذارد که بدون روندهای بی‌گویی؛ این سپاهان قهرمان خواهد شد، مگر اینکه اتفاق عجیبی رخ بدهد. اگر مورایس با این تیم و با این امکانات جام بگیرد، بی تردید شکست بزرگی در کارنامه‌اش ثبت خواهد شد.

تب تراکتور هفته اول است و کل فهرست بازیکنان تراکتور زیر و رو شده. در چنین شرایطی آنها در برابر هزاران هوادار سپاهان، در ورزشگاه نقش جهان یکی از دشوارترین مسابقات فصل خود را برگزار کردند. این همه، یعنی شکست تراکتور در هفته نخست نباید چندان عجیب باشد و شکل فاجعه به خودش بگیرد اما همه چیز فقط اسکوربرد نیست. نمایش درون زمین تراکتور هم واقعا جای بحث داشت و همه را ناامید کرد. این تیم کاملا ناآماده و آسیب پذیر به نظر می‌رسید و اگر هماهنگی بین بازیکنان جدید بیش از حد طول بکشد، شاید رویای

قهرمانی تراکتور دست کم برای یک فصل دیگر هم به تعویق بیفتد. زنگ خطر اصلی هم بعد از بازی به صدا درآمد؛ جایی که پاکو خمز در اظهار نظری دور از انتظار گفت: «این تیم را من نساختم».

تیم قرمق یحیی مدافع عنوان قهرمانی، فصل را با برد شروع کرد اما این پیروزی به دل هیچ کس ننشست. پرسپولیس در برابر آلومینیوم ارک خوب نبود و گزار شگر بازی به درستی اشاره کرد که موقعیت‌های تیم میهمان بیشتر و خطرناک‌تر از میزبان پراوازه بود. انتظار می‌رفت پرسپولیس با توجه به ناتوانی در جذب مهاجم در فاز هجومی به مشکل بخورد اما این حجم از کم فروغ بودن خط حمله در باور کسی نمی‌گنجید. شهاب زاهدی که در اروپا برندش را احیا کرد و حتی به تیم ملی هم رسید، در اوپا چندان موفق نبود. تیم گل محمدی داعیه قهرمانی در آسیا دارد اما بدون تعارف اگر با همین روش به کار ادامه بدهد حتی در لیگ داخلی هم مشکل خواهد داشت. عجیب‌تر اینکه پرسپولیس با وجود اضافه شدن

محمد حسین کنعانی‌زادگان به خط دفاعی، خیلی راحت به حریف موقعیت گل می‌داد. البته که هنوز اول فصل است و زمان لازم داریم تا کیفیت اصلی تیم را ببینیم.

شگفتی استقلال بدون شک استقلال جواد نکونام بالاتر از همه پیش‌بینی‌ها نشان داد. اگر چه نیم‌ساعت ابتدایی بازی با نیت یک فاجعه تصویری کامل بود اما استقلال ناگهان زهرش را به پیکر میزبان ریخت. آنها با گل ارش رضواند جلو افتادند، در آغاز نیمه دوم گل ارسلان مطهری برتری شان را تثبیت کردند و نهایتا با گل صالح حرانی برای گل لیگ خط و نشان کشیدند. هر ۳ گل، زیبا و تماشایی بود. هنر نکونام این بود که توانست از بضاعت حداقلی، استفاده حداکثری داشته باشد. او مدافعان کناری همچون صالح حرانی، کوین یامگا، جعفر سلمانی و ابوالفضل جلالی را به خوبی در پست‌های دفاع و هافبک تقسیم کرد و تمرش را هم دید. این پوئن فنی جواد بود، در مسابقه‌ای که به برتری قاطع آبی پوشان انجامید و نشان داد هیچ وقت نباید استقلال را دست کم گرفت.

اصل ماجرا

سکوت سنگین سکوها!

اواخر فصل گذشته بود که طرفداران فوتبال به ورزشگاه آزادی می‌رفتند و با بلیت یا حتی بدون بلیت از گیت‌ها عبور می‌کردند تا بخش بسیاری زیادی از سکوها کاملا پر از تماشاگر شود اما در شروع این فصل نخستین بازی آزادی در غیاب صاحبان واقعی این سکوها برگزار شد. تصاویر منتشر شده هم آزادی را متفاوت از یک استادیوم فوتبال نشان می‌داد. سرنوشت این ورزشگاه در نهایت چه خواهد شد؟ آیا این موضوع یک نمره منفی بزرگ برای فوتبال ایران در آستانه شروع فصل جدید لیگ قهرمانان آسیا نیست؟ آیا امکان انتقال دیدارهای پرسپولیس و استقلال به استادیوم دیگری وجود دارد؟ آیا این بار از لحاظ زمانی به وعده بازسازی ورزشگاه به شکل دقیق عمل خواهد شد؟

استادیومی با نقص‌های بزرگ شاید دوران کرونا، بهترین زمان برای بازسازی کامل ورزشگاه آزادی بود اما این اتفاق نیفتاد و روزبه‌روز وضعیت استادیوم این مجموعه بدتر شد. در حدی که فصل گذشته در مقطعی صحبت از خطرات احتمالی حضور تماشاگر روی سکوهای طبقه دوم مطرح شد. قرار بر این بود علاوه بر رفع مشکلات طبقه دوم، در طبقه پایین نیز سازه اصلی مقاوم‌سازی شود تا عمر مطلوب این استادیوم افزایش پیدا کند. سازمان توسعه و تجهیز اعلام کرده که روند نصب سکوها و مقاوم‌سازی استادیوم آذرماه به پایان خواهد رسید اما با توجه به وعده‌های پیشین، هیچ تضمینی برای عملی شدن این وعده وجود ندارد. فعلا در ورودی ورزشگاه و برخی تونل‌ها، طراحی‌های تازه‌ای صورت گرفته است اما نقص‌های استادیوم بزرگ‌تر از آن است که به این زودی برطرف شود. تقویت سازه در طبقه‌های پایینی، حتی مریمان را نیز مجبور کرد خودشان را از طریق سکوها به سالن کنفرانس برسانند.

لیگ قهرمانان چه می‌شود؟ حتی اگر وعده آذرماه عملی شود، باز شرایط برای لیگ قهرمانان مطلوب نخواهد بود چرا که دور گروهی لیگ قهرمانان ۲۲ شهریور آغاز خواهد شد. هم پرسپولیس باید در این ورزشگاه به میدان برود و هم نساجی آزادی را به‌عنوان ورزشگاه میزبان بازی‌ها معرفی کرده است. بعید به نظر می‌رسد ای‌اف‌سی موافقت کند که بازی‌ها بدون تماشاگر برگزار شود. البته گفته می‌شود با وجود مشکلاتی که آزادی دارد، حدود ۵۰ هزار نفر می‌توانند برای هر بازی در استادیوم حاضر باشند. اگر این موضوع واقعیت داشته باشد، چرا بازی چهارشنبه شب پرسپولیس و آلومینیوم بدون تماشاگر برگزار شد؟

پیشنهادی که عملی نیست پس از جدال با آلومینیوم، بازیکنان پرسپولیس خواهان تغییر محل میزبانی دیدار هایشان بودند تا بتوانند در حضور تماشاگران به میدان بروند اما بعید است شورای تامین، مجوز بازی این تیم با حضور تماشاگران را در نقطه دیگری از تهران صادر کند. صرف نظر از لیگ، برای لیگ قهرمانان اگر ای‌اف‌سی شرایط آزادی را برای میزبانی تأیید نکند، بازی‌ها در چه ورزشگاهی برگزار می‌شود؟ در شهرستان‌هایی مثل تبریز و اصفهان هم وضعیت چمن خوب نیست و ورزشگاه مشهد نیز با توجه به غیبت طولانی در فوتبال، احتمالا مشکلات زیادی دارد. به نظر می‌رسد در شرایط فعلی، فوتبال ایران بیشتر از هر زمان دیگری به استادیوم‌های جدید نیاز دارد. با این روند حتی ممکن است شناس میزبانی تیم‌های ایرانی در آسیا از دست برود.

چهره روز

فعلا به نفع اخباری

در فصل نقل و انتقالات کمتر کسی تردید داشت که با توجه به نمایش درخشان حسین پورحمیدی در درون دروازه آلومینیوم ارکا، این دروازه‌بان باید به تبریز برگردد. در حقیقت او تحت قرارداد تراکتور بود و باشگاه نمی‌توانست به راحتی قیدش را بزند. در این میان اما محمد رضا اخباری بازگشت پورحمیدی را بر نتافت. او در دروازه‌بانی نبود که قبول کند روی نیمکت بنشیند؛ در نتیجه راهی سیرجان شد و پیراهن گل گهر را به تن کرد. اخباری حتی ناراحتی‌اش از این اتفاق را هم به وضوح نشان داد و ثابت کرد انتظار داشته به‌عنوان دروازه‌بان اول در تراکتور بماند. طبیعتا با شروع فصل همه منتظر تماشای عملکرد اخباری و پورحمیدی و مقایسه این ۲ نفر با هم بودند؛ جایی که باید اعتراف کرد فعلا در دروازه‌بانی اخباری یک گام بلند از رقبیب خود جلو افتاده است. در شرایطی که این سنگربان در بازی با فولاد عملکرد بسیار خوبی داشت و مورد تمجید سرمربی یونانی هم قرار گرفت، پورحمیدی در بازی بزرگ تراکتور با سپاهان شبیه کابوس‌وار را پشت سر گذاشت. او گل خورد که در این میان گل سوم راه بدترین شکل ممکن دریافت کرده از آن گل‌هایی که فقط دروازه‌بان‌های آماتور می‌خورند. از رقابت این ۲ نفر، تا پایان فصل بیشتر خواهیم شنید.

19th Asian Games Hangzhou 2022	0 4 2
روز مانده تا بازی‌های آسیایی	
بخش زنده	
لیگ برتر آذکنیس	آر سنال 15:00
	ناتینگهام فارست
	اور توت 17:30
	فولام
	نیوکسل
	استون ویلا
مورکاب آلمان	بایرن مونیخ 22:15
	لایپزیش
لیگ یک فرانسه	پاری سن ژرمن 22:30
	لورین
لالیگا اسپانیا	رئال مادرید
انتلیگ بیلانو	23:00
	برنامه بازی
لیگ برتر ایران - هفته ۲	پیکان
شنبه ۲۴ مرداد ۱۴۰۲	گل‌گهر 19:00
	آلومینیوم
	استقلال خوزستان 20:00
چهارشنبه ۲۹ مرداد ۱۴۰۲	مس
	تراکتور 19:00
	پرسپولیس
	شمس‌آذر 19:00
	هوادار
	مس 20:00
	نساجی
	خوب‌اهت 21:00
	سپاهان
	فولاد 21:30
پنجشنبه ۲۶ مرداد ۱۴۰۲	صنعت نفت
	استقلال 19:30
	ملوان